

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Internetportal und Marketing GmbH

Sagsøgt: Richard Schlicht

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 21, stk. 1, litra a) og b), samt artikel 21, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt principperne for registrering (EUT L 162, s. 40) — spekulation i og misbrug af registreringer — begreberne »rettigheder til eller retmæssige interesser i« og »ond tro« — domæneregistrering foretaget af indehaveren af et nationalt varemærke, som alene er blevet erhvervet med det formål i den første delperiode af den trinvis registrering at kunne foretage denne registrering — domæne, som adskiller sig væsentligt fra det for registreringen tilgrundsiggende varemærke, fordi specialtegnet »&« er udgået — varemærket »&R&E&I&F&E&N&«

Konklusion

1) Artikel 21, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt principperne for registrering skal fortolkes således, at ond tro kan godtgøres ved andre faktiske omstændigheder end dem, der er omhandlet i denne bestemmelses litra a)-e).

2) For at vurdere, om der foreligger en adfærd i ond tro som omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra b), i forordning nr. 874/2004, sammenholdt med samme artikels stk. 3, er den nationale retsinstant forpligtet til at tage hensyn til alle de relevante faktorer, der kendetegner den konkrete sag, og navnlig de betingelser, hvorunder varemærket blev registreret, og hvorunder topdomænenavnet.eu blev registreret.

Hvad angår betingelserne, hvorunder varemærket er blevet registreret, skal den nationale retsinstant navnlig tage hensyn til:

— at indehaveren ikke havde til hensigt at anvende varemærket på det marked, hvor det blev søgt beskyttet

— varemærkets udseende

— den omstændighed, at der er registreret et stort antal andre varemærker, som svarer til generiske betegnelser, og

— den omstændighed, at varemærket er blevet registreret kort forinden, at den trinvis registrering af topdomænenavne.eu begyndte.

Hvad angår betingelserne, hvorunder topdomænenavnet.eu er blevet registreret, skal den nationale retsinstant navnlig tage hensyn til:

— misbrug af specialtegn eller skilletegn som omhandlet i artikel 11 i forordning nr. 874/2004 i forhold til anvendelsen af transskriptionsreglerne i denne artikel

— registrering i den første delperiode af den trinvis registrering som fastsat i denne forordning på grundlag af et varemærke, som er erhvervet under sådanne betingelser som de i hovedsagen omhandlede, og

— den omstændighed, at der er indgivet et stort antal ansøgninger om registrering af domænenavne, som svarer til generiske betegnelser.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2010 — Coty Prestige Lancaster Group GmbH mod Simex Trading AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Nürnberg — Tyskland)

(Sag C-127/09) (¹)

(Varemærkeret — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 13, stk. 1 — direktiv 89/104/EØF — artikel 7, stk. 1 — konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — begrebet »vare, som er markedsført« — indehaverens samtykke — parfumeflakoner, såkaldte »testere«, der af en varemærkeindehaver stilles til rådighed for en autoriseret forretning, der er en del af et selektivt distributionssystem)

(2010/C 209/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Sagsøgt: Simex Trading AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Nürnberg — fortolkning af artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) og artikel 7 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1) — konsumtion af de rettigheder, der er knyttet til varemærket — fortolkning af begrebet »markedsført« — parfumeprøver, på hvis emballage det er angivet, at produktet er bestemt til reklamebrug og ikke til salg, og som indtil videre stilles til rådighed for de distributører, hvormed der er indgået kontrakt, uden at ejendomsretten til prøverne overdrages

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker og artikel 7, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104 af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, fortolkes således, at konsumtion af de rettigheder, som et varemærke giver, kun sker, såfremt det efter en bedømmelse, som det påhviler den forelæggende ret at foretage, kan konkluderes at varemærkeindehaveren har givet et udtrykkeligt eller stiltiende samtykke til markedsføring inden for henholdsvis Det Europæiske Fællesskab eller EØS af de varer, i relation til hvilke en sådan konsumtion gøres gældende.

Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor der sker udlevering af »parfumetestere« til mellemmand, som varemærkeindehaveren har indgået bindende kontrakter med, således at disses kunder har mulighed for at prøve varens indhold, uden at der sker overdragelse af ejendomsretten og under forbud mod salg, hvor varemærkeindehaveren til enhver tid kan tilbagekalde varen, og hvor varens præsentation adskiller sig tydeligt fra præsentationen af de parfume flaskoner, som varemærkeindehaveren sædvanligvis stiller til rådighed for de pågældende mellemmand, udelukker den omstændighed, at disse testere er parfume flaskoner, som er påført angivelserne »demonstration« og »ikke til salg«, i mangel af oplysninger, som bevisligt peger i en anden retning, hvilken vurdering det påhviler den forelæggende ret at foretage, den konklusion, at varemærkeindehaveren anses for at have givet stiltiende samtykke til vares markedsføring.

(¹) EUT C 141 af 20.6.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juni 2010 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA mod Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova — Italien)

(Sag C-140/09) (¹)

(Statsstøtte — støtte til en søtransportvirksomhed, der har påtaget sig public service-forpligtelser — national lov, hvorefter der kan ydes acontobetaling, inden godkendelsen af en kontrakt)

(2010/C 209/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Genova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Sagsøgt: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Genova — statsstøtte — forenelighed med artikel 86 EF-88 EF af en national lov, hvorefter der kan ydes støtte til søtransportvirksomheder, der er tildelt gennemførelse af offentlige tjenesteydelseskontakter, når der ikke foreligger aftaler mellem virksomhederne og det offentlige, og når der ikke er fastsat præcise kriterier for at undgå påvirkning af konkurrencen

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at tilskud, der udbetales under de omstændigheder, som kendetegner tvisten i hovedsagen, i henhold til en national lovgivning, hvorefter der kan udbetales acontobetaling inden godkendelsen af en kontrakt, udgør statsstøtte, hvis disse tilskud kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrere eller truer med at fordrere konkurrencevilkårene, hvilket det påhviler den forelæggende ret at undersøge.

(¹) EUT C 153 af 4.7.2009.